

نسبت به وضعیت عزیزانمان غالب حسینی و عبدالله خانی نگرانیم

از طرف خانواده‌ها

شنبه ۱۷ اسفند ۱۳۸۷

کارگران، مردم شریف و ستم‌دیده؛

غالب حسینی و عبدالله خانی، تنها و تنها به جرم شرکت در مراسم گرامیداشت روز جهانی کارگر همراه با دو نفر دیگر از عزیزانمان، سوسن رازانی و شیواخیر ابادی توسط دادگاه سنندج، به شلاق و زندان محکوم شدند. غالب و عبدالله هر دو با جسمی رنجور و مریض، هم اکنون در زندان بسر می‌برند و این درحالی است که ما بعد از یازده روز هیچ اطلاعی از وضعیت جسمی آنان نداریم.

ما بر این باوریم که دارو و درمانشان به موقع به دستشان نمی‌رسد و این بی‌توجهی بر شدت مریضی آنان می‌افزاید. چرا که در جامعه‌ایی که کارگزارانش به جرم شرکت در گرامیداشت روز جهانی کارگر و به جرم حرمت گذاشتن به کارگر و دفاع از حقانیت طبقه کارگروه به جرم مخالفت با بی‌حقوقی، فقر و فلاکت، بیکاری و سیه‌روزی، از طرف محافظین سرمایه، دادگاهی و محاکمه میشوند و برایشان احکام زندان و شلاق صادر می‌کنند، آنگاه تصور کنید که ارج نهادن به کرامت بشر و منزلت انسان در درون زندانهایشان چگونه باید باشد؟!!

کارگران، مردم شریف و زحمتکش؛

قطعا ما به خود می‌بالیم که چنین عزیزانی داریم که هیچوقت در مقابل جور و ستم سر تسلیم فرود نیاورده اند. ما می‌دانیم که هر ضربه شلاق و تازیانه‌ای که بر جسم عزیزانمان، یار و یاور کارگران و محرومان، پدران و همسران زحمت کش و انسان دوست ما وارد شده است، خشم و نفرت همه کارگران، فعالین کارگری و انسانهای شریف و آزادیخواه را نسبت به حاکمیت حقیر و لرزان سرمایه بیشتر و بیشتر کرده است. ما افتخار می‌کنیم که عزیزانمان با تحمل درد و رنج تازیانه سرمایه، به حقانیت طبقه کارگر پای فشردند. آری ما افتخار می‌کنیم و نیک می‌دانیم که در این دنیای وارونه، مجرمان آزاد هستند و مصلحان مجرم. به همین خاطر است که از همه هم طبقه‌ایمان درس‌اسر دنیا می‌خواهیم که دست در دست هم نهمیم و نگزاریم بیش از این صدای چکمه‌ی مدافعین سرمایه و استثمار، خواب خوش فرزندانمان را به کابوس تبدیل کند.

ما از همه شمایاری می‌طلبیم که به هر شیوه ممکن، نسبت به این ناعدالتی اعتراض کنید و از همه تشکل‌ها و اتحادیه‌های کارگری، تشکل‌های دانشجویی و زنان، پزشکان بدون مرز و نهادهای دفاع از حقوق بشر در سراسر دنیا می‌خواهیم که به هر شیوه ممکن، نسبت به این ناعدالتی اعتراض کرده و ضامن آزادی بی‌قید و شرط غالب حسینی و عبدالله خانی و دیگر کارگران دربند شویم و آنها را به آغوش پر از مهر، صفا و صمیمیت جامعه و خانواده‌هایشان بازگردانیم.

اتحاد و همبستگی طبقاتیمان ضامن پیروزی است

از طرف خانواده‌های غالب حسینی و عبدالله خانی- سنندج

۱۳۸۷/۱۲/۱۴